

Mari Armei

Portfoolio

EESTI
KUNSTIAKADEEMIA

Fotograafia
Vabade kunstide teaduskond
Eesti Kunstiakadeemia
2016

Curriculum Vitae

Mari Armei

Sündinud 1992 Tallinnas

Elab ja töötab Tallinnas

armeimari@gmail.com

Haridus

2013–2016 Eesti Kunstiakadeemia, vabade kunstide teaduskond, fotograafia BA

2011–2013 Tartu Ülikool, filosoofia teaduskond, filosoofia (lõpetamata)

Isikunäitus

2014 Korterinäitus „Kööki ei ole“, Veskitammi 11-7, Saue Vald, Eesti

Grupinäitused

2016 „–“, EKA galerii (tulemas)

2016 „–“, Haapsalu Linnagalerii, juhendaja Laura Kuusk

2015 “Young Professionals”, Panzerhalle Zingst, Saksamaa

2015 „1/2“, Rüütelkonna hoone, juhendaja Laura Toots

2014 „NÄITAMISEKS/MÜÜMISEKS“, Fotokunstimes, SadaMarket, Tallinn,
korraldaja Rundum Artist-Run Space

Erialane töökogemus

2016 Ajakirjanik ja fotograaf veebiväljaandele suvekoolis Explor at Yale, USA

2016 Juhendaja Laste Suveakadeemia fotograafia kursusel Eesti Kunstiakadeemias

2016 „Kaasaegse foto kiirkursus“, korraldaja ja juhendaja Eesti Kunstiakadeemia
fotograafia eriala ettevalmistuskursusel, koos Fidelia Regina Randmäega

2016 Operaator lühifilmile “Limbo”, režissöör Mart-Matteus Kampus

2015 “Digital Self-Portraiture” töötoa ja “Digital Imagery” kursuse juhendaja
suvekoolis Explor at Yale, USA

2015 „Kaasaegse foto kiirkursus“, korraldaja ja juhendaja Eesti Kunstiakadeemia
fotograafia eriala ettevalmistuskursusel, koos Fidelia Regina Randmäega

2014 Operaator lühifilmile „Vaimulaul“, režissöör Mart-Matteus Kampus

Kunstnikupositsioon

Oma kunstipraktikas tegelen ruumi ja inimese (Mina) omavaheliste suhetega ning näilise tekkimise ja kadumise fenomeniga selles keskkonnas. Teoste loomise ajendiks on tavaliselt intuiitvne kogemus, mille seon pagasiga oma mõtterägastikes, mis on inspireeritud näiteks eksistentsialistlik-nihilistlikust kirjandusest, loomade käitumise ja suhtlemise jälgimisest ning sihitutest jalutuskäikudest. Katsetades viise, kuidas olemasolevasse ümbrusesse sobituda, tegelen samade küsimustega ka piltkujutise kahedimensioonilise ruumi puhul – vaadeldes, kuidas inimene (Mina) sellega suhestub, sellesse mahub, seda loob. Kaamera töövahendina on minu jaoks üks mõtlemise vahend, mida ma kasutan illustreerimaks erinevaid staadiumeid enda mõtteprotsessis, eesmärgiks luua tervik kontekstitundlikkuse ja kasutatud materjali vahel.

Ma üritan aru saada olemasolevast paratamatusest maailmas, mida ise antropomorfses süsteemis keeleliste struktuuridega oleme üles ehitanud ja mille najalt me seda pidevalt lõhume, uuesti ehitame, lõhume jne.

Otsin pidevalt vastuseid, leides, et neid ei olegi. Vormiliselt on mu tööd mitmeid tehnikaid kombineerides protsessimeelelisel laadis: näiteks foto ja video vahelise mõistelise definitsiooni või analoog- ja digitaal tehnoloogia meediumi vahel – olles täielikult mitte kumbki. Ka sisuliselt proovin leida kahe oleku vahepealset puutepunkti näivuse ja reaalsuse vahel, pretendeerimata mingisugusele kindlale tõele. Kombineerides võimalusi, kuidas öelda seda, mida öelda ei saa, proovin anda vaid materiaalseid vihjeid nende viidete immateriaalsusele. Kirjeldatud tulemuste saamiseks olen kasutanud erinevaid moonutustehnikaid nii pildipinnal (lõikamine, suurendamine, kraapimine jt) kui heliliselt (võimendamine, aeglustamine, müralisuse lisamine jt), taotluseks panna kahtluse alla meie igapäevane ruumi- ja pildikogemus. Kombineerides vormilisi ja sisulisi kommunikatsiooniküsimusi, olen kasutanud postkaardi formaati ning loonud ka ruumiinstallatsioone, kus inimene (Mina) asetub isekonstrueeritud keskkonda – ruumi, mis on olemasoleva ja pildilise ruumi sümbioos.

Lisaks kunsti tegemisele huvitab mind kunsti pedagoogiline pool. Soovin arendada ennast kunstihariduse vallas kaasaegse foto õpetamise suunal.

Prolepsis / Analepsis

2014

3 postkaarti (10,4 × 14,8 cm) / 3 postkaarti (10 × 15 cm)

I Prolepsis

Prolepsis (lad. k) tuleb vanakreeka sõnast πρόληψις – eesti keeles etteaimamine, ettenägemine, ennetamine.

Etteaimamine on Epikurose üks kolmest tõekriteeriumist, kuid olen kohandanud selle enda teose puhul üheks ainsaks tõekriteeriumiks. Projekt uurib mõistet, mis kujutab endast teadmise ettehaaramist enda tõekspidamistele ja vaatlustele vastavalt, kuid uute andmete lisandumisel, äravõtmisel tekib uus teadmine, mille tõttu toimub uuesti „ettehaaramine“ ja nii algab protsess uuesti.

Fotod on pildistatud 35mm filmi peale, sisse skaneeritud ja suurendatud digitaalselt piksliliseks, et luua kahe tehnoloogia vahepealne seisund. Suurendamise käigus on objektid pildil muudetud võõrandavalt abstraktseks, et ilmestada antud filosoofilist ideed.

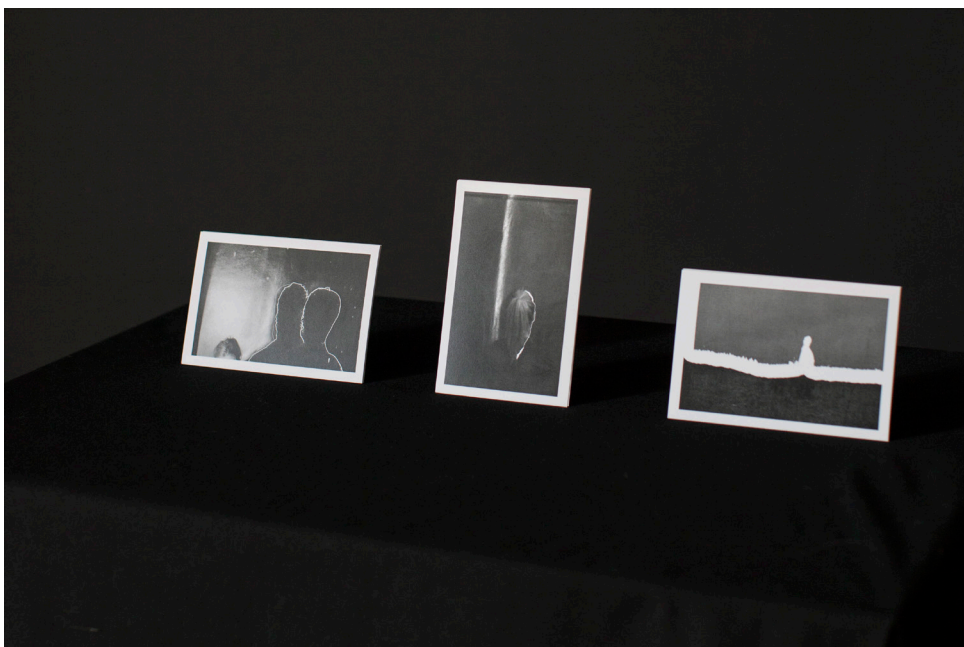
II Analepsis

Analepsis (lad. k) tuleb vanakreeka sõnast ανάληψις – eesti keeles järelvaatlus, tagasivaatlus, ka tõus.

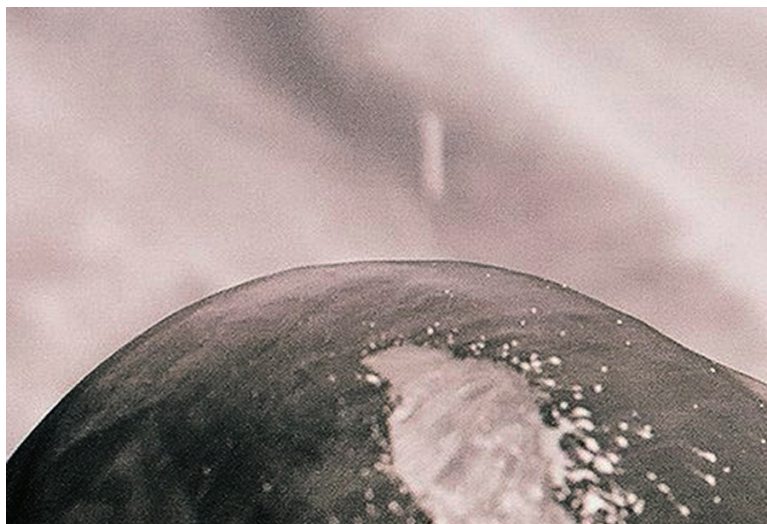
Analepsis kui järelvaatlus on dialoogis *Prolepsis*ega. Valge kontuuriga on märgitud (või kaotatud?) alad, mis on hüpoteetilises etteaimamise protsessis ära olnud, kuid mis nüüd on vaade eemalt, „õiges suuruses“, mitte enam suurendatuna. Märgitud alad on justkui etteaimamise (*prolepsise*) aines – see substantis, mis on ajus võtnud (re)defineerimise käigus muutliku kuju.

Fotod on tehtud 35mm filmile, seejärel laboris suurendatud ja nõelaga kraabitud ning hiljem skaneeritud ja digitaalselt lisatud valge märgistus.

Kahe teose postkaardid ei ole omavahel konkreetset ühtivuses, vaid mõlemad omavad oletuslikku ainet, abstraktsel tasandil ette- ja järelaimamist, omavahel paralleelselt suheldes, mitte kunagi kohtudes.

dokumentatsioonifotod seeriast *Prolepsis*
dokumentatsioonifotod seeriast *Analepsis*

postkaardid seeriast *Analepsis*

Kööki ei ole / Stuudiot ei ole

2014

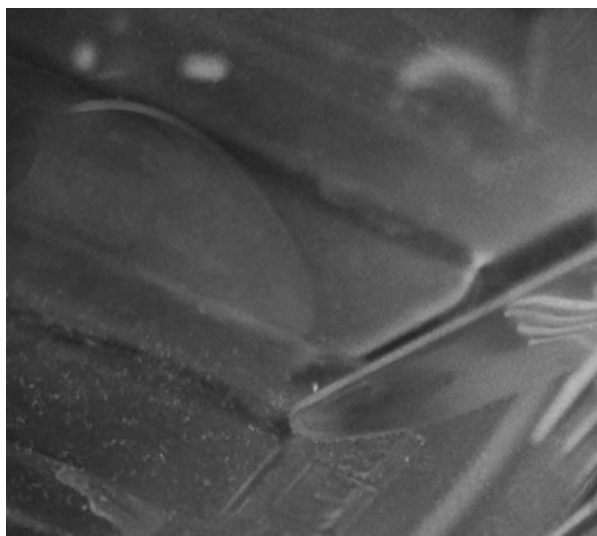
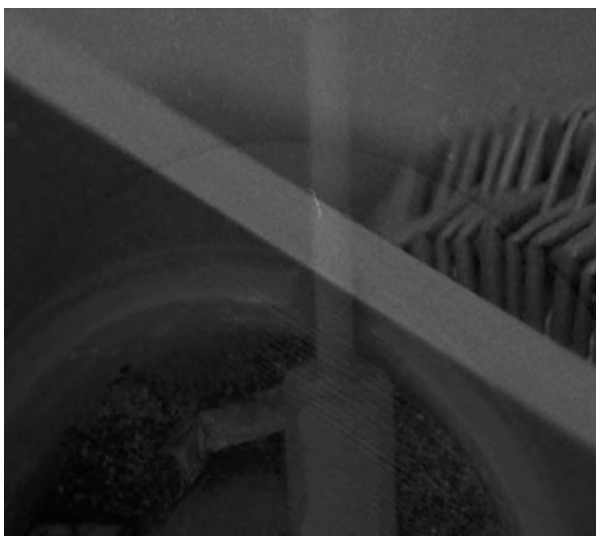
ruumiinstallatsioon (kaks videot, kaks telerit, kangas, heli) / ruumiinstallatsioon (kaks videot, kaks telerit, heli)
juhendaja: Laura Toots

I Kööki ei ole

„Kööki ei ole“ on *Prolepsise* ja *Analepsise* vahelise kommunikatsiooni skulpturaalne vorm. Etteaimamine läbi tagasivaatluse, ringikujuline liikumine kahe vormi kokkupuutepunkti otsides. Justkui elavhõbe, mis ikka sõrmede vahelt minema libiseb.

Prolepsis on olemasolu ennetaja: hüpates ette, kaob olevik, ja tagasi tulles, pole enam seda varasemat olevikku ega tulevikkugi. Samas *analepsis*, eksisteerides *prolepsise* tulevikus, hüppab ise minevikku, et sellest järeldusi teha, kuid see minevik on juba ise tulevikku hüpanud, mistõttu ei ole kokkupuutepunkti, vaid lihtsalt kvaasi-suhtlus nendes erinevates ruumides eksisteerivate vormide vahel. Püüdlus püüdluse poole. Miski, mis on alati saamises, aga mitte kunagi täielikult millekski saamine.

Teleritest ilmuvad videod piltidest, mille puhul kasutasin sama meetodit, mis eelneva teose puhul: fotod on pildistatud 35mm filmile, skaneeritud ja suurendatud digitaalselt pikslilisteks. Suurendatud pildid on objektidest köögis, mis on näituse ajaks kangaga kaetud. Videos sulanduvad pildid pidevalt üksteise sisse. Kahe tehnoloogia vahelise suhtluse rõhutamiseks olen pärast materjali digitaliseerimist selle uuesti analoogtehnoloogiasse üle kandnud kineskoopitelerite näol, kust ühest kanalist tuleb edaspidine ja teisest tagurpidine video. Ümbritsev heli on moonutatud ja aeglustatud helisalvestus köögis (nt vee tilkumisest, söögitegemisest).

ekraanitõmmised videost
dokumentatsioonifoto näituselt „Kööki ei ole“: Anu Tehver

II Stuudiot ei ole

2015

ruumiinstallatsioon (kaks videot, kaks kineskoopit, heli)

juhendaja: Laura Toots

Teos on kohandatud grupinäituse jaoks, mis toimus Rüütelkonna hoone ruumis, mis oli kasutusel fotostuudiona. Meetod on sama, mis „Kööki ei ole“ puhul: pildistasin ja suurendasin objekte, mis olid kohal fotostuudios, kuid mis olid näituse ajaks ruumist eemaldatud. Helina oli kasutusel stuudios kõndimise ja tegutsemise moonutatud salvestised.

dokumentatsioonifotod näituselt „1/2“: Janis Kokk

Miim

video-*performance* (19' 22'')

2016

juhendaja: Paul Kuimet

2015 aasta vältel võtsin antidepressante eesmärgiga olla funktsioneerivam ühiskonnaliige väga algelises mõttes: tõusta voodist, olla vähem ärev sotsiaalsetes situatsioonides ja pidada kinni tähtaegadest. Selle aja jooksul need eesmärgid said rohkem või vähem täidetud, kuid sellega koos hääbusid ka need omadused, mille tõttu ma neid algselt korda ei saanud. Igasugune pikem mõtisklemine, tundmine ja reflekteerimine oli justkui aju poolt blokeeritud võimalikkus, mis lasus teispool tuimestavaid ravimeid.

Teose pealkiri tuleneb kreekaakeelsest sõnast μῖμος (mimos), mis tähendab millegi imiteerijat. Antud performance'i näol imiteerin produktiivse ühiskonnamustri oodatavat käitumist, kus süüa ära allesjäänud ravimite kapslid ilma nende sisuta.

Müüt

2015

2 fotot (30 x 40 cm pigmenttrükk)

juhendaja: Kristiina Hansen

Müüt tuleneb vanakreeka sõnast μῦθος (mûthos). Kui μῦθος tähendas algselt kreeka keeles sõna ja kõne, siis on ta aja jooksul algupärase tähenduse kõrval paralleelselt muutunud looks ja mõistujutuks. Sarnaselt müüdi algse tähenduse taotlusele, mis oli enamasti püüe seletada inimest ja teda ümbritsevat maailma, proovisin end looduslikku keskkonda asetada, et sulanduda sellega ühte ning luua tähenduslik tervik. Paraku tuli ilmsiks läbi selle konkretiseeritud katse tõdemus, et ma olen siiski vaid kraavi poole sirutav kuju või rippuv figuur juurepalli otsas. Minu enda algne taotlus nihkub samamoodi paralleelselt ühest tähendusest millekski muuks, muundunud pettekujutelmaks, kuigi selle algse soovi võrsed on veel kohal.

Antud teoses käsitlen müüdi kui mõiste ja selle tähenduse nihkumist loona iseenda ürituste najal, mille puhul kaameraga jäädvustamine on otsustava punkti markerimine: punkti, kus enne fotograafilise piltkujutise teket oli tähendus ja taotlus teine kui selle hilisema olemasolu puhul.

fotod seeriast „Müüt“

That shape am I, potentially. I See vorm võib olla mina. I

2016

video-loop

juhendaja: Laura Kuusk

Otsin kohta, kus ma saan ja astun sinna sisse. Kohta, kus olemasolev otsib kedagi, kes otsiks kohta. Et saaks üheskoos kohtuda, mahtuda, istuda. Korrakski.

Videos on kasutatud toolilaadseid objekte, mis ei täida oma funktsiooni. Käsitlen autoportreelise akti vaatlemist, selle protsessi käiku ning uurin video ja foto vahelist tähenduse mõtestamise ala. Toolilaadsed objektid on üles võetud Haapsalu linna äärealadel paiknevatest kohtadest, mis tegelikult võiksid olla ükskõik kus.

Teose pealkiri on võetud Colin Wilsoni raamatust “The Outsider”, kus autor analüüsib William Jamesi teksti, milles James vaatab hullu inimest ja jõuab tõdemuseni, et ka tema võib potentsiaalselt olla see vorm. Just nagu langes see eksistentsi teadmata tund kord osaks vaadeldavale subjektile, võib see langeda osaks ka temale.

dokumentatsioonifoto näituselt „–“: Madis Kurss

ekraanitõmmised videost “That shape am I, potentially. I”

ekraanitõmmised videost “That shape am I, potentially. I”

That shape am I, potentially. II
See vorm võib olla mina. II

2016

12 postkaarti (10 × 15 cm)

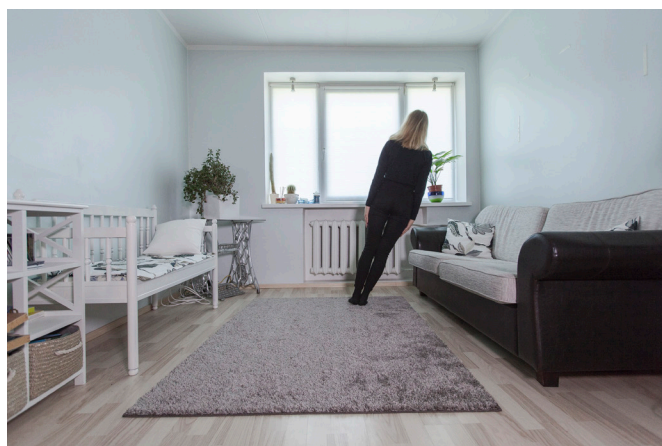
juhendaja: Laura Kuusk

Teose kaudu püüan leida võõra linnaga intiimsemat kontakti, kuid selle asemel, et teha seda kohas endas, olen ma eraldanud vaadeldava reaalse olemasoleva ruumi ja „enda ruumi“. Võttes objektide järgi poose enda elutoas, üritan suhestuda tundmatu keskkonnaga seda muutmata. Fotod on tehtud Haapsalu kaldaäärsel jalutusteel leiduvatest inimtekkelistest objektidest, mis on turismihooaja puudumise tõttu unarusse jäänud. Etendust ei jälgi keegi. Nimetatud teekonna läbimine ja selle järgi koreograafiate sooritamine oli minu katse muuta kohmakas tutvumisprotsess Haapsalu linna õhkkonnaga veidi kodusemaks.

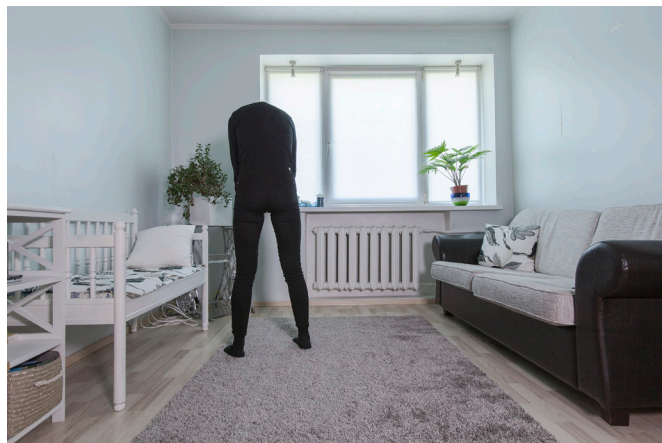

dokumentatsioonifoto seeriast "That shape am I, potentially. II"

postkaardid seeriast “That shape am I, potentially. II”

postkaardid seeriast "That shape am I, potentially. II"

